

Foreslæggelsen skeer herved. Jeg antager, at Forslaget vil findes trykt omdeelt paa de Herrers Pladser i Løbet af Dagen.

Endvidere skal jeg bemærke, at foruden at der paa de Herrers Pladser er omdeelt en Fortegnelse over de Forandringer, Lovforslaget om Værnepligten har modtaget i Folkethinget, er nu Lovforslaget blevet omdeelt, som det i sin Heelhed er vedtaget i Folkethinget og kommet tilbage til Landstinget.

Jeg skal dernæst opgive Dagsordenen for næste Møde, paa Mandag Kl. 2. Den vil være:

1) Til eneste Behandling:

Fælles-Udvalgets Indstillinger i Sagen angaaende: „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd.“

2) Til eneste Behandling:

Statsrevisorerne's Indstillinger til Rigsdagen med Hensyn til Kongerigets Regnskab for 1857—58.

3) Til første Behandling:

Forslag til Lov om Mæringsfattens Ophevelse i Rjøbstæderne.

Mødet hævet Kl. 4.

Tire og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Mandagen den 28de Januar Kl. 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Fra Formanden i det andet Thing er mig meddeelt, at Folkethinget, under Forudsætning af, at et lignende Forslag vedtages af Landstinget, har taget følgende Beslutning: „Den Rigsdagens Embedsmænd

tilstaaede Lønning forholdes saaledes: at der gives Bureauchefen og de to Secretairer hver et Tillæg af 50 Rd. for hvert Aars Tjeneste; indtill. det naaer et Beløb af 200 Rd. for hver; at regne fra deres Ansættelse i fornævnte Stilling. Med Beregningen af den dem tilstaaede Gage forholdes efter Lov af 31te Marts 1860 § 5.“ Da denne Beslutning af Folkethinget er overeensstemmende med den af Landstinget i sidste Møde vedtagne, er der nu en Rigsdagsbeslutning tilstede for dette Tillæg til Functionairernes Løn ved Rigsdagen.

Man gif derpaa over til Dagsordenen.

Den første Sag var: Eneste Behandling af Fælles-Udvalgets Indstillinger i Sagen angaaende „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd“.

Fællesudvalgets Indstilling *) var i sin Tid bleven omdeelt.

Ordføreren (Vjerring): Det er med ikke ringe Tilfredsstillelse, at jeg skal tillade mig at opfordre det ærede Thing til at stemme for Fællesudvalgets Indstilling. Det er naturligvis ikke en Tilfredsstillelse, der grunder sig paa en barnagtig Fornøjelse over, at Landstinget har faaet sin Mening sat igjennem paa Grund af Tydelighed fra det andet Things Side; en saadan Tilfredsstillelse vilde ikke kunne være fri for en bitter Eftersmag; Tilfredsstillelsen er begrundet deri, at Overensstemmelsen har sin Rod i den samme Grundtanke, som har ledet Landstinget i dets Modstand mod Bevillingsparagraffen. Det maa saaledes antages, at enhver Udfigt til, at denne Meningsstrid, der i to Aar ikke har optaget nogen ringe Tid i Rigsdagens Forhandlinger, vil være aldeles afflaaren for Fremtiden, og forsaavidt maa det vist indrømmes, at Striden ikke har været uden nyttige Følger, eftersom den har ladet os komme eet Skridt videre til en correct Gjennemførelse af Grundlovens Bestem-

*) Fællesudvalgets Indstilling findes i Auhang B. Sp. 855 ff.